

ORKDAL

MENIGHETSBLAD

Nr. 3—4

Mars — April 1965

14. årgang

Da Jesus palmesøndag drog inn i Jerusalem, hilste folket ham med ropet: «Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels Konge». Rent intuitivt erkjente folket i Jesu inntog oppfyllelsen av de gamle profetiske forjettelser.

Jesus drar også idag gjennom verden. Ikke bare som hin gang på

herlige natur. Men der ute, der er også Kristus. De glemmer ham gjerne om dagen. Det er ikke rom for ham ved dansen om kvelden. Men når det er stille, da kommer han til den enkelte og banker på med minnenes tunge hammer.

Kommer han til deg i denne påske, og det gjør han hvis du bare

tro på Jesus og din hengivenhet for ham. Og når øyet blendes av den skinnende hvite snø, så la det tale til deg om ham som er hvitere enn snøen, mere strålende enn solen. Han som kommer til hver enkelt av oss for å fylle våre hjerter med renhet og solfylt glede i Gud. En

«Han står for døren og banker på»

en enkelt landevei, men bortover alle veier. Opp til alle byer, gjennom alle gater, overalt hvor menneskene ferdes, drar idag Jesus. Og målet for hans vandring er det enkelte menneske.

«Han står for døren og banker på». Ikke minst nu i påsken merker vi at han banker på hos oss, idet de mange minner om det som ligger til grunn for påsken, kommer frem i tanken.

Det er mange som reiser bort nu i disse dager. De hvite fjellvidder med tindrende sollys lokker menneskene bort fra hverdagen, opp til noen dagers frihet og fest, i Guds

vil la ham komme til med sitt kall, så må du ikke la ham stå ute. Men si til ham: «Velsignet være du som kommer i Herrens navn». Og enten du er i kirken, eller du ferdes på fjellet, så la ikke larmen og livet få slik makt over deg at du forneker ham, men bevarer stillheten i din sjel, så du kan feire påske for Herren. Er du på fjellet, og har du radio med deg, så la den bære bud til deg derfra hvor menigheten er samlet i Guds hus. La salmesangen lyde ut over de stille vidder. La evangeliet om ham som døde og oppsto, gjennom radio bæres ut der hvor du er, og bekjenn dermed din

glede som du får ta med deg inn i hverdagen.

Velsignet være han som kommer — Jesus Kristus. Min Herre. Min Konge. Amen.

L.

TENÅRINGSTREFF

onsdag 31. mars kl. 19 på Svorkmo misjonshus.

Hovedprogram: *Det er fra politiet —».*

Sang og musikk. Servering.

Religion uten påske?

Av biskop Dagfinn Hauge.

Sett at kvinnene den første påske-morgen hadde funnet det slik som de ventet det: Jesu legeme i graven og stenen på plass? Da ville vi kort og godt ingen kristendom ha hatt! Riktig nok ville Jesu liv ha vært like lysende og hans forbilde like lakkende. Men han ville bare ha vært et lysglint i en mørk natt. Etterpå ville mørket ha vært tettere enn noensinne. Alt han sa og alt han gjorde ville ha vært en eneste stor skuffelse. Forgjeves ville hans komme til vår jord ha vært. Forgjeves måtte han ha slitt seg gjennom Getsemane-nattens såre strid. Forgjeves hadde han gått smertens vei til Golgata. Ubønn-hørlig ville den tunge gravstenen ha lagt seg over det fineste og mest fullkomne som menneskeøyet noensinne så.

Men Gud skje lov! Han er oppstanden! Som en seiersfanfare toner det fra slekt til slekt, fra folk til folk: Han er sannelig oppstanden. På ny skal vi feire påske og jubile til hverandre i tale og lov-sang: Krist stod opp av døde!

Det betyr for det første at vi vet sikker beskjed om Gud og evigheten. Religion uten påske er i beste fall bare menneskers famling etter en evighet som de ikke kan vite noe om. Vi har visst i vårt kristne Norge mye av religion uten påske. Derfor er det så mange som snakker om «det store ukjente» når

det er tale om evigheten — som om Kristus ennå lå i graven. Er Kristus oppstanden, er vi løftet ut av lengslenes og drømmenes verden inn i det Guds rike som ligger i påskesølens klare lys. Vi kan vite at alt han lærte oss er sant — om godt og vondt, om himmel og helvete, om frelse og fortapelse. Gud lot oss ikke bli i mørke. Det lyser påskesol over vår verden.

Fra

Orkdal sokneråd

Fannrem den 6/3 1965.

På siste møte i soknerådet låg det føre dei vanlege bøneskriva frå ymse organisasjoner og lag, om offer eller annan stønad i 1965. Det var i alt 24 sokkarar. Vedtaket vart som før at dei som har faste offerdagar får ha desse, og andre skal få ta opp offer ved serskilde høve, t.d. når dei tar del i gudstenesta.

Det vart løyvt kr. 100 til 5 gymnasialer som tok del i eit kurs på Misjonsbibelskolen i Stjørdal.

Vart vedtatt at soknerådskassa skal bera utgiftene med samkommer som ungdomsnemnda skiper til.

Vart nedsett ei nemd til å dele millom sokna kommunetilskotet til kyrkjeskyss. Vart utferda framlegg til instruks for kyrkjetenaren. Denne er seinare vedtatt av kommunestyret med eit par endringar. Endleg vart drøfta framgangsmåten for pengeinnsamlinga til menighetsarbeidet. Resultatet vart at ein skal freiste med girokort i år og. Sjå om dette i serskilt oppsett.

dag og påskedag, mellom kors og oppstandelse. Derfor kan alle eie full tilgivelse for sine synder.

Og for det tredje betyr det at dødens makt er brutt. Krist stod opp av døde, i himlen vi ham møte! Så kan kirken hver gang et lite barn blir en himmelborger i den hellige dåp, forkynne nøyaktig det samme budskap som lyder til slutt ved graven: Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, som har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.

Herren er sannelig oppstanden! Så må vi lukke opp hjerte og sinn og slippe påsken inn til oss!

Ingen må nøye seg med religion uten påske!

Pengeinnsamlinga til menighetsarbeidet

I dette menighetsbladet er innlagt ein giroblankett, og dette betyr at en er så fri å be om en gave til menighetsarbeidet i år og. Det ble som kjent noe misnøye siste år, med di at det var brukt 2 priser. Dette har en rettet på i år ved å be om samme beløp av alle. Som bekjentgjort tidligere og, ble det i fjor sendt ut ca. 1250 kort, og av disse kom 550 tilbake med sum kr. 6500. Som en ser manglet det adskillig på at det halve reagerte positivt på vår bønn. Likevel føler en seg viss på at dette ikke var et resultat av uvilje, men rett og slett en forglemmelse.

Nå ber vi så inntrengende vi kan, gi oss denne tikronen, så det blir mulig å holde igang det sparsomme arbeid som er igang innen menigheten. For å illustrere hvor vanskelig det er å holde det gående, kan en opplyse at menighetssøstra i alle år har vært underbetalt med 5–6000 kroner pr. år. F.t. er regulativløn-

na kr. 18 600, og søster Ågot hever bare kr. 12 000 pr. år. Hun yter således kr. 6 600 pr. år til menighetsarbeidet, så det skulle være lett for oss med en tikroner, eller mere.

Rekneskapen for menighetspleien balanserte siste år med kr. 18 800. Dette dekkes med frivillige gaver og tilskudd fra kommunen og trygdekassen. Foruten menighetspleien har vi ungdomsarbeidet og menighetsbladet som krever de største utgiftsposter.

Til Menighetsbladet er sendt kr. 500 og til ungdomsarbeidet kr. 1500 av menighetskassen, og vi står ennå til rest med kr. 1000 til ungdomsarbeidet for 1964.

Kjære venn, lytt til vår bønn: Post giroblanketten straks.

Orkdal sokneråd.

P.S. Dersom noen vil gi mer enn 10 kr., er det utlagt en del giroblanketter på postkontorene.

FOCUS

Typisk for norske og svenske skoleutredninger og pedagogiske innstillingar de siste år er mangelen på historisk sammenheng. Det vanlige historiske avsnittet med et tilbakeblikk og en besinnelse på fremtidens linjer i forhold til fortiden, mangler nå rett og slett.

Ikke underlig at betydelige humanister stempler både betenkninger og leseplaner med dommen «historieløs». — Hvorfor kjänner man ikke lenger bruk for å se seg tilbake? Hvorfor kjänner man ikke trang til å spørre hva tradisjonen sier, hva århundredenes erfaring vitner om?

Merkeligere enda er det at vår tids planleggere ikke heller har vesentlig interesse for fremtiden. Man synes være blendet av øyeblikket og betatt av sin egen samtid. Samtiden er facinerende. Fremtiden vet man ikke noe om. Samfunnet år 2000 er en ukjent størrelse. Altså kan man ikke vite hvilken målsetting fremtidens skole bør ha. Og man kjører inn i tåkehavet uten mål eller med.

En nøktern vurdering burde heller ha gitt den konklusjon at behovet for en klar målsetting er aldri

større enn når fremtiden er usikker. For den som reiser inn i det ukjente, er det viktig å vite hva utgangspunktet er og hvilken kurs en skal følge. Menneskene har til alle tider holdt fast på den gamle visdom: navigare necesse est (å seile er nødvendig).

En del av våre ledende planpedagoger idag synes å ha lite syn for denne nødvendighet. Samtidskunnskapen dominerer — og blander. Skulle denne tendens ikke bare være et manglende syn for tradisjonen, men bevisst plan og vilje, er det et nytt kultur- og livssyn som skal knesettes, — uten at det åpent trer frem.

Isåfall venter en åndskamp for dem som ser verdiene i den humanistiske arv og det kristne livssyn, en kamp for de grunnleggende verdier i den nordiske skole.

«Prismet».

GÅVER

Til Orkanger menighetspleie er mottatt fra Ole Rømmesmo, Orkanger, kr. 20,—.

MÅNEDENS AKTUELTT

Under redaksjonen av dette nr. passertes datoene 17. mars. Selv om det er en nokså privat og personlig sak, kunne jeg allikevel være tilbøyelig til å nevne at det den dagen var nøyaktig 50 år siden min far tiltrådte som sokneprest i Orkdal. For meg personlig er det ingen erindring som knytter seg til denne overflytning (fra Rendal), men en del refleksjoner ligger det nær å gjøre seg omkring den utvikling og de forandringer som har funnet sted her i dalføret, fremskritt og eventuelt tilbakeskritt, i denne 50-års periode.

Den generasjon som den gang, i 1915, stod i sin fulle kraft, engasjert i de mange gjøremål innenfor jordbruk, industri og ellers hviler for en stor del i sin grav. Leveforhold og livsmuligheter er i løpet av disse år forandret til det ukjennelige. Den tekniske revolusjon har feiet gjennom dalen med bl.a. traktoren og bilen og TVantennen som symbol og kjenningsstegn. Karjol og sluffe og mangt annet er blitt sjeldne rariteter. Skolevirksomhet og skoledungdom er blitt betydelige innslag i bygdebildet. Kristelige og kirkelige forhold har kanskje også gjennomgått forandringer mer inngripende enn mange av oss er klar over. Men samtidig er her også behov for samfunn og samarbeid, en felles aktivitet, som man ikke kan eller bør lukke øynene for.

For den som har fantasiens evne, er det fristende å tenke seg noe fremover i tiden. Hvilke forandringer skal komme til å skje de neste 50 år? Den som lever får se — sikkert er det at vi som idag bor her i dalen, gjennom det vi gjør, eller det vi forsømmer å gjøre, er med å forme den fremtid som skal komme, — forutsatt at det fins en fremtid for oss som land og folk, som borgere i denne verden.

E. K.

RETNING.

I februariumrets gaveliste sto: «Gave fra Orkanger Vel til Orkanger menighetsforenings juleutdeling: kr. 200,—». Det skulle stått kr. 300,—.

Landsomfattende aksjon for kristendomsfaget

En henstilling av landsomfattende karakter blir i disse dage sendt Stortinget angående kristendomsfagets stilling i skolen. Det heter i oppropet som er underskrevet av en rekke kjente personligheter innen kristenliv og kirkeliv, og som vil samle underskrifter i tiden som kommer fra hele vårt folk førstig:

Vårt samfunn er inne i en veldig omformingsprosess som ser ut til å stille oss overfor en ny epoke i menneskehettens historie. Automatisering og økt fritid synes å ville prege utviklingen og skape nye samfunnsforhold som vi i dag ikke kjenner.

Inn i denne ukjente framtid skal vi sende våre barn, som er det dyreste vi eier. Og det er vårt ansvar å sørge for at den oppvoksende slekt i denne nye tidsalder kan finne sin forankring i kristen tro og moral.

I denne sammenheng har skolens kristendomsundervisning en avgjørende betydning. Oppdragelsen har sin basis i foreldreretten. Skolen har derfor fått seg overdratt et stort ansvar når den på vegne av foreldrene skal hjelpe til å oppdra de unge.

Skolelovens formålspasragraf understreker at skolen skal gi barna en kristelig og moralsk oppdragelse. Kristendomsfaget er derfor et kjernejag i skolen, og trenger et timetall som står i forhold til fagets betydning. Kristendomsundervisningen må ikke bare gjenreises, men utbygges og styrkes. Vi ser med uro og bekymring at overgangen til forsok med 9-årig skole i mange kommuner har ført til en sterkt redusjon av det ukentlige timetall i kristendomskunnskap. En rekke skolestyrer har måttet sette ned det ukentlige timetallet med opptil 40 %. Dette har skjedd til tross for at det i Stortinget under lovdebatten i 1959 ble sagt klart ifra at kristendomsfaget skulle ha samme status som før. Da saken nå skal opp på nytt, ber vi det ære-

de Storting å gå inn for å sikre følgende:

1. Ingen kommune må pålegges å sette ned det ukentlige timetall i kristendomsfaget.
2. Alle skolestyrer må ha anledning til å få godkjent 3 timers kristendomsopplæring pr. uke i de 7 første skoleår, selv om de ikke øker den normale lesetid i skolen. I 8. og 9. skoleår kommer så 2 kristendoms-timer pr. uke.
3. Kristendomsfagets minste timetall bør være 21 uketimer i

LANGFREDAG

DITT KORS

Ditt kors, o Krist,
ble verdens sol
dets lys ei grenser kjenner.
Ditt kors, o Krist,
ble ærens stol
der livets lue brenner.

På korset åpner du din favn
for hver fortvilet synder.
Fra korset, i din Faders navn,
du verden fred forkynner.

Fra korsets tre din kjærlighet
hver ensom sjel bestråler.
Dens guddomskraft
vel ingen vet.
Dens dybde ingen måler.

Og frøs enn alle hjerter til,
ble lukket alle hender,
din kjærlighet
dog varm og mild
mot hele verden brenner.

La slokkes alle lys på jord,
la stenges alle veie!
Den som har funnet
korsets spor,
har evig nok i eie.

Edin Holme.

løpet av 9 skoleår, f.eks. 2 uketimer de tre første og de tre siste skoleår, og 3 timer i de tre midterste år.

*
Det vil også på våre kanter blitt flest mulig anledning til å skrive under oppropet. Det er foretatt en rodeinndeling der folk vil gå rundt med lister. Det er selvsagt en helt frivillig sak for den enkelte, men det er maktpåliggende at alle som ser betydningen av selve saken og som er enige i aksjonen, får hove til å gi sin tilslutning.

Kontaktmenn her i distriket er følgende:

For Orkland: Brage Fagerli, for Orkdal: Arnt Gangås, for Orkanger: Kallskap. Olsen.

Hilsen fra Tel-Aviv

Diakon Aune og frue Eva f. Høstton sier i et brev til Menighetsbladet at de står opp i en rik gjerning blant yngre og eldre. De kjenner en spesiell trang til å nevne at de er kommet i kontakt med ikke så få familier og vil gjerne be om forbønn, at de kunne få hjelp til å omgås disse med visdom og kjærlighet. De kommer ganske ofte, og samtalet kommer inn på om Jesus er den Messias som deres folk har ventet. Å føre en rett samtale her er ikke lett, og det unge misjonærparet vil gjerne at det i kretsen av Menighetsbladets lesere må være en flokk som husker dem og står sammen med dem i bønn.

Vi takker Aunes for brevet og sender vår hilsen tilbake! Det vil sikkert i lesekretsen være en del som vil se dette som her er nevnt, som en oppgave og tjeneste.

R ed.

MISJONSSAMBANDETS MØTER:

- 30/3—1/4: Vårbud f., Geitastrand
2/4—4/4: Geitastrand forening.
6/4—11/4: Børsa forening.
6/4—11/4: Fjellbjørka for., Meldal
15/4: Påskestevne, Svorkmo.
16/4: Fest, Fannrem.
17.-18.-19/4: Påskemøte i Stokkhaugen.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4.—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

seg å slå godt an fordi det tydeligvis dekker et behov. Tanken er dukket opp også på Svorkmo, og en tenker der å forsøke å samle en del av stedets eldste en drøy formiddags-tid en av dagene i uken over påske, nærmere bestemt 20.—23. april. Se nærmere kunngjøring.

SIDEN SIST:

Etter en forholdsvis stille periode i januar-februar ble det en hel serie av møter og samlinger, spesielt ut over i mars. — Kvinnenes verdensbønnedag i Orkland den 5. samlet bra deltagelse. Mange fra de forskjelligste kanter hadde funnet veien til kirken den kveldstimen. Det ser ut til å være et behov at man også på denne måten søker å være med i en større, internasjonal sammenheng for å få perspektiv og horisont utvidet. — Års-møtet på Fannrem for Orkladal fellesforening for Indremisjonen ble avviklet 6.—7. under meget god tilslutning. Den nylig tiltrådte kretssekr. Tj. Nordal talte ved møtene og deltok under gudstjenesten sondag. Ved ofringen i kirken kom inn vel kr. 400 og et lignende beløp ved festmøtet sør. — Til ny formann etter Martin Gunnsmel, Rennebu, ble valgt Ivar Bergeng, Meldal. — En begivenhet på Svorkmo var det den 10. da skolekretsen ved Årvoll tok avskjed med sin mangeårige og avholdte lærerinne Randi Andel etter hele 33 års tjeneste. Skoleinspektor Fossland talte, og det ble fremført mange takkens ord også fra stedets folk, spesielt fra Jostein Dalen som ledet festen og fra lærer Kvikne til avslutning. — Søndag 14. ble preget av ungdomsgudstjenesten i Orkdal kirke der generalsekr. Tallaksen talte og det var korsang av elever fra Torshus. Ved ofringen til Den norske Israelsmisjon kom det inn ca. 350 kr. På Gjølme bedehus hadde samme ettermiddag Nedre Orkdal fellesforening for N.M.S. sitt årsmøte med deltagelse fra alle foreninger. Av årsberetningen som ble lagt frem, fremgikk at lederproblemene er følelig. Spesielt kan nevnes at b.for. «Solstrålen», Fannrem, er i meget sterkt behov for lederhjelp. Ellers var kretssekr. Sv. Fløttum hovedtaler under års-møtet, og gen.sekr. Tallaksen bragte også her en hilsen fra Israelsmisjonen. Samme kveld holdtes menighetsårsfest for Orkland i misjonshuset på Svorkmo. Orkland mannskor sang, og generalsekr. Tallaksen var kveldens hovedtaler. Han ga en interessant oversikt over misjonens arbeid og problemer idag og viste også vakre lysbilder fra Israel. Soknerådets damer stod for serveringen, og overskuddet av festen, kr. 250, ble oversendt misjonen.

KONFIRMASJONSDAGENE

for vårens konfirmanter er fastsatt slik:

- I Orkdal kirke 9. mai
I Orkanger kirke 9. mai
I Orkland kirke 27. juni.

- Kl. 10: Minnegudstjeneste.
Kl. 11.15: Konfirmasjon, (noe for-enklet).

KONFIRMANTER FRA 1915

Samling og samvær for 50-års-konfirmandene ser til å slå an flere steder omkring i landet. Vi vil her i bladet gjerne oppmuntre til en slik praksis også hos oss. Men samtidig er det også viktig å peke på den forenkling som kan og vel også ofte bør skje ved at man lar det hele begrenses til en forholdsvis enkel tilstelning etter gudstjenesten, skal vi si som en noe utvidet «kirkekaffe».

BASAR

på Orkanger bedehus torsdag 1. april kl. 19 til inntekt for huset. Tale av kallskap. Olsen.

PROSTIMØTE

for alle prestene i prostiet med fruer holdes mandag 5. april på Oppdal prestegård med sokneprest Mæle og frue som vertskap.

KIRKEFORENINGENS TILSTELNING

på Svorkmo blir denne gang torsdag 8. april. Det er tanken å ha en tombola gående hele dagen, mens et kakebord på Samlaget blir avviklet om formiddagen. Se nærmere i lokalavisen.

FAMILIEGUDSTJENESTER

i Orkdal kirke 11/4 og i Orkanger kirke 2/5.

UNGDOMSGUDSTJENESTER

i Orkdal kirke 25. april.

KONSERT I ORKLAND KIRKE

Palmesøndag kl. 20 var det tanken å holde en konsert i Moe kirke. ORKLAND MANNSKOR medvirker, og det blir via grammofon (moderne stereo) fremført et kirkelig musikkverk med tilknytning til påsken, nærmere bestemt Händels MESSIAS, (i utdrag).

ELDRES HYGGETUND

er et tiltak som flere steder har vist

er flere steder blitt en innarbeidet og interessant tradisjon. Det har vært nevnt at det kanskje også i vårt distrikt kunne være en tanke til overveielse. Det måtte da i god tid fastsettes en dag i en av sommermånedene med et dertil egnet program. Med en del fantasi og forholdsvis enkle midler skulle det bli en dag som både bygdefolk og de utreste kunne samles om og ha utbytte av. — Hva sier utflytterne selv, — det ville ha stor interesse å høre noen av deres reaksjoner. Send noen linjer dere som eventuelt er interessert.

En god og
velsignet påskehølg

ønskes alle Menighetsbladets
lesere i hjem, kirke og menighet, fra fjord til fjell.

Ungdomsspalte

FRA DET NORSKE BIBELSELSKAP

Johs. 6, 27: *Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som varer ved til evig liv!*

UNGDOMSGUDSTJENESTEN i Orkdal kirke 14. 2. samlet bra deltagelse, men ikke fullt så mange hadde høve til å møtes etterpå til hyggesamvær i Megården bedehus. De som kom dit så imidlertid ut til å trives, og det ble vist en festlig film fra sportskapelltjenesten i Nordmarka.

VED TENARINGSTREFFET 24. 2. på Svorkmo møttes mange også denne gang omkring et variert program. På stasjonen samme sted var konfirmanter og andre unge samlet til leirkveld 12. 3. En leirfilm ble vist for de unge og siden også for konfirmantforeldrene som var innbudt senere på kvelden.

ORKANGER. Ungd.kvelden 23. 3. var godt besøkt. Motto var: Syng, syng og vær glad. Det var andakt, og filminnslaget var «Trondheim, en by i vekst».

RØDDELAGET åpnet sin ungd.uke i Fannrem misjonshus 16. 3., og den fortsatte hele tiden med bra tilslutning, spesielt på lørdagsmøtet. Det var medvirkning av forskjellige musikk- og sangkretser, og emissær Melby talte. I kollekt ved møtene kom inn ca. kr. 640,—.

KRISTENRUSSEN holder på å skrive avis som skal selges i distriktet når 17. mai nærmer seg. RUSSEAKSJONEN skal i år være til inntekt for NOREA radio.

NESTE UNGDOMSKVELD på Orkanger blir 27. 4. med program om Den norske Sjømannsmisjon. «Vi går ombord —»?

VI MÅ OGSA TA MED ungdomsgudstjenesten i Orkland kirke søndag 28. 2. Svært mange unge var ikke møtt frem, men en del av konfirmantene medvirket med forskjellige tjenester og med skriftlesning. Det var også festlig innslag med trompet av en Follo-gymnasiast.

NESTE UNGDOMSGUDSTJENESTE i Orkdal kirke blir søndag 25. april. Se nærmere lokalavisen.

Omkapp med en eksplosjon

Her i bladet er vi vant til å lese om vår menighet. Dette gjelder også vår menighet. Men la oss først blikket utenfor menighetsgrensene.

Vi ser ut over vår verden med det myldrende menneskehav. For 30 år siden regnet vi med 2 milliarder, i dag nærmer befolkningen seg raskt 4 milliarder, og innen år 2000 vil den være opp i 6 milliarder. Hvert år øker det på med 60 millioner. De kristne kirker regner med 20 millioners tilvekst årlig. Det vil altså si at den ikke-kristne del av verdens befolkning vokser dobbelt så raskt som den kristne. Et uhyggelig perspektiv for kristen misjon!

Men det er et annet stort tall som forteller om en ny mulighet: I FN's hovedforsamling har UNESCO lagt frem en plan som går ut på at i årene 1965—70 skal 350 millioner analfabeter i alderen 15—50 år få leseopplæring. Det betyr at vi hvert år fremover kan regne med 70 millioner nye lesedyktige i voksen alder, som vil være åpne for alt de kan få lese. Det er en misjonssjanse vi aldri før har hatt, en mulighet for oss i de kristne kirker og menigheter til å gi dem Guds ord.

produksjonen. Kort og greit kan det sies slik: Nå må vi gi tre ganger så meget som før til bibelmissionen om bibelskapene skal nå målet.

Og dermed er vi tilbake i menigheten igjen. Dette betyr et kall til hver eneste menighet i landet, og hver eneste bibelleser i menigheten. Her gjelder det et tiltak som må lykkes. «Vår største sjanse i kristenhets historie».

Hva koster et slikt prosjekt? I verdensmålestokk forbløffende lite. Vi her i Norge vil kunne greie vår rimelige del om vi i 1965 kunne bidra med 50 øre i gjennomsnitt pr. innbygger. Bruk det tallet som en antydning om hva minstegrensen burde være for vår menighet.

«Det er så mange krav innen vår egen menighet og innen vårt eget land. La de store og mektige land tenke på milliardene der ute i verden!» Slik kunne man si før verden ble én. De store og rike land greier nok allikevel brorparten. Men her er det ikke tale om et krav. Det gjelder en mulighet Gud har gitt — en dør som er åpen for oss i dag.

MINNEGUDSTJENESTER

9. mai blir det i alle tre kirker, samt ringing i alle kirkeklokker lørdag 8. mai.

For 20 år siden slo frihetens time igjen etter tunge krigsår, og det er dessuten 25 år siden krigen brøt inn over landet vårt 9. april 1940.

PASKELEIREN

ved Misjonssambandet i Stokkhagen 17.—19. minner vi om. Disse deltar: Misjonslege Wold og frue, kand. teol. Olav Uglem, Gabriel Ølstøren og Kjellrun Skagset. Leirens leder er Arnt Gangås.

BILEIERE!

Et beskjedent ønske vil vi gjerne formidle videre fra en av våre gamle på aldersheimen: Tenk om noen av de mange bileiere av og til ville se en oppgave i å hjelpe de gamle avsted på kirkevei til gudstjeneste og fellesskap i menighetens forsamlings av verden må ta på oss å finansiere

KONKURRANSEN

**HVA JEG HUSKER BEST FRA UTSTILLINGEN
«AFRIKA KALLER».**

Det ble bestemt at hele klassen vår skulle til Svorkmo for å være til stede ved en utstilling der. Vi måtte starte tidlig på morgen, for vi skulle reise heim igjen med en buss som gikk ca. kl. halv tolv. Jeg hadde ikke noe særlig lyst på denne turen, men jeg ble da med likevel. Mens jeg satt slik i bussen, kom jeg til å tenke på hva jeg egentlig visste om Afrika, og det var ikke så alt for mye.

Da vi kom fram, var det kommet mange andre skolebarn som også skulle se utstillingen. Vi gikk så sammen med de andre barna inn i bygningen. Inne i bygningen var det en fører som viste oss rundt og fortalte om de forskjellige stands.

Etterpå fikk vi se en film om folket i Afrika, og den var det som gjorde sterkest inntrykk på meg. Alt er annerledes der enn hos oss. Folk bor i små stråhytter og har nok ikke mye av jordisk gods og gull. Mange farlige sjukdommer har de å stri med, men verst er nok overtroen. Misjonærerne kjemper mot tryllemidler og trolldomsmakt. Vi fikk også se mange eksempler på overtro i denne filmen. Den handla om ei kvinne som venta et barn. Forat barnet skulle bli pent, måtte pene kvinner og menn speile seg i ei stor krukke slik at deres vakre trekker skulle overføres til barnet.

Så en dag kom barnet til verden, og alt var bare fryd og glede. Naboer og venner kom for å se på det og brakte med seg gaver. Men så plutselig en dag ble barnet sykt, og det ble verre og verre i dagene som fulgte. En slekting ville ha barnet på sjukhus, men det syntes de andre bare var noe tøv. Nei, var det noen som kunne hjelpe, så måtte det være medisinmannen, mente de. Det ble til at de sendte bud på han, og han kom. Inne i hytta der barnet lå, begynte han først og fekte med armene for å jage ut alle onde ånder. Så rotet han sammen noen urter og andre tryllemidler som barnet skulle ha. Dette tok lang tid, men endelig ble han ferdig. Så ga han det til barnet. Alle venta spent på om barnet ville bli friskt igjen. Men nei, barnet ble bare

svakere og svakere, og til slutt så døde det. Det ble en sorgfull stemning i hytta. Alle syntes naturligvis synd på barnets mor. Hvis barnet hadde kommet under kyndig behandling, ville det kanskje ha overlevd, men overtroen er nok for sterkt så det måtte nok gå slik det gjorde.

De misjonærerne som er i Afrika har mye å stri med. Misjonærernes viktigste oppgave var vel å gi dem Bibelen på deres morsmål. Her har norske misjonærer gjort en stor innsats. Skolen er også en oppgave for misjonen. Gjennom kristen oppdragelse vil den gjøre afrikanerne bedre rustet til å møte en ny og vanskelig tid.

Randi Lønnum, Orkanger skole 9. klasse.

SØLVVARER

til

BARNEDAP BRYLLUP KONFIRMASJON**JOHN RØHME GULLSMED - ORKANGER**

Tronvold. Johanne og Lars Advending. Odd Fossum. Kr. Kroksæter. Ole O. Mørken, Evjen. Anne Ødegård. Anne Rikstad. Anne og Ingebrigts Andøl. Anne og Anders Andøl. Alle bet. kr. 10. Ingvald Rindal kr. 15.

P. Krislok. Johan Bakki. Marit Sommervold. Eli Ekli. Maren Haukli. Arne Fagerli. Randi og Nils Johnsen. Marit Eide. Anne Marta Advending. Reidun Ljåmo. Sigrid Rønning. Borghild Melbye. Alle bet. kr. 5.

Ved Per Asphjell:

Klara og Erling Sluphaug kr. 10.

Ved Lars Bonvik:

Erik Garberg kr. 10. Karen Svorkmo 5. Kristine Gangås 10. Johanna Kjønli 5. Ole Elvbakken 10. Johanna Elvbakken 10. Erling Kjønli 5. John Johnson kr. 10.

Ved Olav Solem:

Gurine Metliaas kr. 10. Iver Eggen 10.

ORKANGER:

Ved Nik. Konstad: Bj. Hammer kr. 10. Bergljot og Martin Asbjørnslett 10. Ingeborg Wormdal kr. 4.

Ved Olav Olsen:

Martha Hansen kr. 5. Ivar Solbu 5. Ildri Solbu 5.

Ida og Johan Tungen. Ingrid og Øyvind Wergeland. Hilma og Ole H. Bye. I. og O.S. Berit og Iver Lillery. Alle bet. kr. 10.

UTENBYGDS:

Ved Olav Solem: Marie Søderlund, Østersundsgt. 12, Tr.heim. Ingrid Alsgård, Halsøy i Vefsn kr. 10.

Ved John Fagerli:

Gudrun og Magne Svorkmo, Dr. Narveruds vei 23, Drammen 10. Liv Kjellrun Fagerli, Høgtun ungdsk., Torvikbugt kr. 10.

Ved Oddlaug Høston:

Ingeborg Sørensen, Villaveien 78, Narvik kr. 10.

Ved Koren:

Helge Lie, Oslo kr. 10. Hjertelig takk.

PREIKELISTEN :**4/4, Marias budskaps dag.**

Orkdal kl. 11: Leergaard..
Orkland kl. 11: Olsen.
Orkanger kl. 11: Koren.

11/4, Palmesøndag.

Orkdal kl. 11: Koren. **Familiegudstjeneste.**
Orkanger kl. 11: Olsen.
Monset skole kl. 11: Leergaard.

15/4, Skjærtorsdag.

Orkdal kl. 11: Olsen. Nattverd.
Orkland kl. 11. Koren og kand.
teol. Olav Uglem. Nattverd.
Ofring til Misjonssambandet.
Orkanger kl. 11: Leergaard.
Nattverd.

16/4, Langfredag.

Orkdal kl. 11: Leergaard.
Orkland kl. 11: Olsen.
Kirkebuss fra Houston kl. 9,45
over Monset.
Orkanger kl. 11: Koren.

18/4, 1. Påskedag.

Orkdal kl. 11: Leergaard. **Høgtidsgudsteneste.** Ofring til Menighetsfakultetet.
Orkland kl. 11: Koren. **Høytids-**
gudstjeneste. Ofring til Indremisjonen.
Orkanger kl. 11: Olsen: **Høytids-**
gudstjeneste. Ofring til Indremisjonen.

19/4, 2. Påskedag.

Orkdal kl. 11: Koren. **Høgtidsgudsteneste.**
Orkland kl. 11: Olsen. **Høytids-**
gudstjeneste.
Orkanger kl. 11: Leergaard. **Høytidsgudstjeneste.**

25/4, 1. s. e. påske.

Orkanger kl. 11: Olsen.
Ustad skole kl. 11: Leergaard.
Houston forsaml.hus kl. 11: Koren
Orkdal kl. 18: **Ungdomsguds-**
teneste.

1/5.

Orkdal kl. 11: 1. mai-gudsteneste

2/5, 2. s. e. påske.

Orkdal kl. 11: Olsen.
Orkland kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Koren.
Familiegudstjeneste.

Forandringer kan inntreffe.

SLEKTERS GANG**Døpte**

«Og hold dem fast så ei de fal-
ler, men frem til målet frelst
kan nå».

Orkland.

10/1: Håvar Selbekk, Vidar Ingdal
22/1: Monika Garberg (hj.dåp).
7/2: Alf Helge Solbu
Dina Merete Ekli
Janne Bjerkan.

Orkdal.

3/1: Kristin Syrstadeng (d. Meldal)
17/1: Oddny Katrine Sommervold.
21/2: Rune Slettvold
Jostein Rønningsbakk
Berit Metlid, Bente Stendal
Anne Mette Viggehagen
28/2: Tore Vormdal
Hans Kristian Sognli
Trine Tveit.

Orkanger.

7/2: Roar Grønvoll, Torgeir Mjøen
Hilde Skjetne
14/2: Anne Sørali
28/2: Torill Halvorsen.
21/3: Jan Egil Skjervø
Janne Solemsløkk
Ann Mari Blåsberg.

Vigde

«Beskytt nå med din guddoms-
hånd, den samlivs pakt, det dy-
re bånd». L. rev. 715.

Orkland.

6/3: Erling Eggamo og
Marit Ingeborg Rikstad.

Orkdal.

10/10 64: Arne Gulbrandsen og
Liv Paula Reitan.
31/10: Ingebright Ustad og
Ingrid Helen Selvnes.
12/12: Fred Kristian Skogaas og
Turid Ingebjørg Sundli
2/1 65: Knut Reidar Karlsen og
Johanne Almlie.
27/2: Arnulf Garberg og
Anne Marie Trønsdal.

Orkanger.

6/2: Atle Ivar Jakobsen og
Solveig Løkken.
13/2: Egil Bakkseter og
Maren Lovise Snildal.

Søndag er kirkedag

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre
bilder og garanterer fagmessig
arbeide.

Fotograf Kvarsnes
postboks 65, Fannrem.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller
i førsteklasses utførelse
bestilles fra

BERNT GROVEN, Svorkmo
Moe kirke.

LARS FANDREM, Fannrem
Orkdal kirke.

Monumentene leveres fraktfritt
og fritt oppsatt.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.

Begravelsesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Døde

«Lykksalig, lykksalig hver sjel
som har fred. Dog ingen kjen-
ner dagen før solen går ned».

Orkland

24/1: Monika Garberg, f. 1965.

Orkdal.

1/1: Anna Kvåle, f. 1882.
3/1: Ole Dyndal, f. 1890.
14/1: Svein Wuttudal, f. 1888.
28/1: Anne Elise Evjenvoll, f. 1900
29/1: Einar Gjønnes, f. 1879.
31/1: Astrid Pauline Rønning,
f. 1926.
1/2: Signe Krokstad, f. 1907.
8/2: Odd Harald Engløkk, f. 1914.
12/2: Marie Krokdal, f. 1880.
23/2: Marit Vasli-(Gjønnes) f. 1876
1/3: Anne Kvåle, f. Ødyn, f. 1877.
9/3: Rasmus Kvåle, f. 1899.

Orkanger.

6/2: Else Margithe Wavold f. 1896
18/2: Eline Ofstad, f. 1881.
24/2: Ole Andreas Olsen, f. 1868.